

در این شماره می‌خوانید:

مذاکره ICC و OECD

در مورد اقدامات تنظیم مرزها و پایداری زیست‌محیطی

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) در زمانی کمتر از دو هفته تا برگزاری COP25، مشاوره تجاری و اقلیمی در مورد اقدامات تنظیم مرزها را با «رودولفو لسی (Rodolfo Lacy)»، مدیر اداره محیط‌زیست در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) میزبانی خواهد کرد.

آقای لسی قبل از برگزاری مشورت، با ICC در مورد چگونگی همسویی کشورهای عضو OECD به سیاست‌های تجارت زیست‌محیطی به بحث و گفت‌وگو پرداخت.

چگونه OECD هزینه‌های مربوط به محیط‌زیست، به ویژه هزینه‌های مربوط به اقلیم و تنوع‌زیستی را ردیابی می‌کند؟

آقای لسی:

- گزارش اخیراً منتشر شده OECD در مورد تامین مالی اقلیمی که توسط کشورهای توسعه‌یافته برای اقدامات اقلیمی در کشورهای در حال توسعه آماده و ارائه شد، تخمین می‌زند که تامین مالی اقلیمی از ۵۸,۶ میلیارد دلار آمریکا در سال ۲۰۱۶ افزایش یافته و به ۷۱,۲ میلیارد دلار آمریکا در سال ۲۰۱۷ رسیده است. هدف، دستیابی به ۱۰۰ میلیارد دلار آمریکا در تامین مالی سالانه اقلیم تا سال ۲۰۲۰ است که همچنان قابل دستیابی است، اما باید فوراً اقدامات

- مذاکره ICC و OECD در مورد اقدامات تنظیم مرزها و پایداری زیست‌محیطی
- اهمیت اصول راهنمای سازمان ملل متحد برای کسب و کارها و حقوق بشر
- معرفی کتاب: «موسسات مالی و داوری بین‌المللی»

بولتن هفتگی

کمیته ایرانی اتاق بازرگانی بین‌المللی

تهیه و تنظیم: روابط عمومی

کمیته ایرانی ICC

تلفن: ۸۸۳۰۶۱۲۷

۸۸۳۱۷۷۸۳

نمبر: ۸۸۳۰۸۳۳۰

پست الکترونیکی:

icciran@icc-iran.org

• خود را برای تامین منابع مالی اقلیم عمومی و بهبود اثربخشی آن در تجهیز تامین مالی خصوصی افزایش دهیم. بانک‌های توسعه چندجانبه خبر از افزایش چشمگیر میزان خروج منابع مالی اقلیمی خود در سال ۲۰۱۸ داده‌اند که به محض دسترسی به اطلاعات مربوط به سطح فعالیت آنها، این موضوع را مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهیم داد.

• برآورد اولیه جریانات تامین مالی جهانی برای تنوع‌زیستی را بر اساس مجموعه داده‌های موجود در گزارش OECD تهیه شده برای وزرای محیط‌زیست G7 در ۵-۶ ماه مه در متس-فرانسه، ۵۰-۸۰ میلیارد دلار آمریکا در سال اعلام شده است. همچنین این گزارش تاکید می‌کند که کشورها به طور مداوم و قابل مقایسه در مورد هزینه‌های تنوع‌زیستی گزارشی ارائه نمی‌دهند و مجموعه داده‌ها در تامین مالی دولتی و خصوصی ناقص است. از این رو، نیاز آشکاری به ردیابی بهتر جریانات منابع برای تنوع‌زیستی وجود دارد.

• در حال حاضر ۱۰۸ کشور اطلاعات خود در مورد ابزارهای اقتصادی مرتبط با محیط‌زیست (از جمله برای تنوع‌زیستی) و درآمد حاصل از آنها را از طریق پایگاه داده PINE در OECD به OECD گزارش می‌دهند. درآمدهای مالیاتی مربوط به تنوع‌زیستی بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ به طور متوسط ۷,۵ میلیارد دلار آمریکا در سال است و این هدف وجود دارد که درآمدهای مالیاتی مربوط به تنوع‌زیستی تنها یک درصد از درآمد حاصل از مالیات‌های مربوط به محیط‌زیست باشد.

• اکنون OECD بنا به درخواست وزرای محیط‌زیست G7 به مرور جامع‌تر تامین مالی جهانی در زمینه تنوع‌زیستی می‌پردازد تا اطلاعاتی را در مورد تجهیز منابع در چارچوب جهانی تنوع‌زیستی بعد از ۲۰۲۰ ارائه دهد.

برخی از چالش‌های پیش‌روی کشورهای عضو OECD در پی اتخاذ سیاست‌های تجارت سبز چیست؟

آقای لسی:

روش‌های مختلفی وجود دارد تا تضمین نماید که تجارت جهانی می‌تواند به طور موثرتری از پایداری زیست‌محیطی پشتیبانی کند.

• اطمینان از این که قوانین تجارت موجب تسهیل تجارت کالاهای زیست‌محیطی و فن‌آوری‌های کم‌کربن می‌شود، یک اقدام اساسی و برای دستیابی به توافق‌نامه پاریس و اهداف توسعه پایدار (SDGs)^۲ ضروری است.

• این به معنای رفع موانع تعرفه‌ای است. تعرفه‌های کالاهای زیست‌محیطی در کشورهای عضو OECD پایین‌تر از حد متوسط ۰,۸ درصد است، اما تعرفه متوسط ۴ درصد در خارج از OECD، کالاهای سازگار با محیط‌زیست را نسبت به آنچه لازم است، پرهزینه‌تر می‌سازد.

- از سرگیری زودهنگام مذاکرات چندجانبه کالاهای زیست‌محیطی (EGA)^۳ در اینجا پتانسیل مهمی دارد.
- موانع تعرفه مهم است، اما موانع غیرتعرفه‌ای حتی ممکن است اهمیت بیشتری داشته باشند.
- شواهد نشان داده‌اند که اقدامات مبنی بر الزام استفاده از توان داخلی (LCR)^۴ غالباً مرتبط به تعرفه‌های تشویقی (FiT)^۵ برای توسعه انرژی تجدیدپذیر هستند و با کاهش تجارت و ضرر در رقابت بین‌المللی همراهند، همانطور که با کاهش صادرات در بخش‌هایی که الزام به استفاده از توان داخلی ندارند، سنجیده می‌شوند. این امر فرصت‌های رشد و نوآوری را که حاصل یک اقتصاد متنوع است، تضعیف می‌کند.
- رویه‌های سنگین گمرکی، الزامات آزمایش و صدور گواهینامه، محدودیت در مالکیت شرکتی و حرکت موقتی متخصصان می‌تواند همین تاثیرات منفی را داشته باشد.

مجموعه مشاوره‌های ICC در مورد تجارت و اقلیم

ICC در ماه‌های اخیر، میزبان مجموعه مشاوره‌هایی با رهبران کسب و کار، سیاست‌گذاران، متخصصین دانشگاهی و اقتصاددانان بود تا در مورد تراز تجارت بین‌المللی و تغییرات اقلیمی بحث و گفت‌وگو کنند.

اولین مشاوره در حواشی مجمع عمومی سازمان ملل متحد (UNGA)^۶ امسال با «جیم باکوس (Jim Bacchus)»، نویسنده کتاب «جهان اراده: شکل‌دهی و به اشتراک‌گذاری یک رونق جهانی پایدار» برگزار شد. وی گفت‌وگویی را در مورد امکان‌سنجی صرف‌نظر از شرایط اقلیمی WTO انجام داد.

ICC چهارمین و آخرین مشاوره تجارت و اقلیم خود را در تاریخ ۴ دسامبر (۱۳ آذر ماه) در مورد قیمت‌گذاری کربن در اتاق بازرگانی اسپانیا در مادرید میزبانی می‌کند. این مشاوره در حاشیه COP25 سال جاری با «استفانو دی کلارا (Stefano De Clara)»، مدیر سیاست بین‌الملل در انجمن بین‌المللی تجارت آلاینده (IETA)^۷ که ریاست جلسه را بر عهده خواهد داشت، برگزار می‌شود.

۱. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) ۲. Sustainable Development Goals (SDGs)

۳. Environmental Goods Agreement (EGA) ۴. Local Content Requirements (LCR)

۵. Feed-in-Tariffs (FiTs) ۶. United Nations General Assembly (UNGA)

۷. International Emissions Trading Association (IETA)

اهمیت اصول راهنمای سازمان ملل متحد برای کسب و کارها و حقوق بشر

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC)، پیش از انجمن حقوق بشر و کسب و کارهای سازمان ملل متحد سال ۲۰۱۹ به دنبال تاکید مجدد بر تعهد دیرینه خود نسبت به اصول راهنمای سازمان ملل برای کسب و کارها و حقوق بشر (UNGPs) است.

ICC در انجمن حقوق بشر و کسب و کارهای سازمان ملل در ژنو به اعضای این انجمن، یعنی دولت‌ها، کسب و کارها و جامعه مدنی پیوست که طی ۲۵ تا ۲۷ نوامبر امسال (برابر با ۴ تا ۶ آذر ۱۳۹۸) برگزار شد. هدف از شرکت در این انجمن، پیشبرد رویکردی سازنده برای حقوق بشر است. علیرغم تقاضا برای رویکرد تعهدی، ICC اعتقاد دارد که UNGPs، بهترین روش پیش‌رو جهت پیشبرد مسئولیت‌های مشترک دولت و کسب و کار در برابر حقوق بشر است.

اصول راهنمای سازمان ملل متحد چیست؟

نماینده ویژه سازمان ملل متحد، «جان راجی (John Ruggie)» چارچوبی را به شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۸ پیشنهاد کرد تا رابطه اساسی میان فعالیت‌های کسب و کار و حقوق بشر را تبیین نماید. چارچوب راجی، رویکردی همه‌جانبه و با سه اصل را برای حقوق بشر و کسب و کارها مشخص می‌نماید که شامل وظیفه دولت نسبت به حفاظت، یعنی مسئولیت شرکتی برای حفاظت و دسترسی به روشی موثر است. شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد به اتفاق آرا، چارچوب «راجی» را تاکید کرد و متعاقباً، اصول راهنمای سازمان ملل متحد به رسمیت شناخته‌شده در خصوص حقوق بشر و کسب و کار در سال ۲۰۱۱ را تایید نمود.

حمایت اولیه ICC از اصول راهنمای سازمان ملل متحد

ICC از چارچوب «راجی»، از زمان معرفی آن به عنوان برنامه‌کاری موثری برای اجرای سیاست‌های مناسب جهت احترام به حقوق بشر استقبال کرد. ICC در اوایل دسامبر ۲۰۰۸ (برابر با آذر ۱۳۸۷)، بیانیه سیاستی در حمایت از چارچوب «راجی» منتشر کرد. این بیانیه اظهار داشت: «اکنون ICC به همراه سایر انجمن‌های کسب و کار به

دنبال ارتقای محتوای مرحله جدید چارچوب پرفسور «راجی» است. به همین منظور روش‌های عملیاتی کردن چارچوب سیاستی پیشنهادی را بررسی خواهد کرد.»

حمایت ICC از این رویکرد سازنده برای پیشبرد حقوق بشر، بسیار بیش‌تر از آن چیزی بود که در سال ۲۰۱۱ (برابر با سال ۱۳۹۰) منتشر شد. این همان زمانی است که چارچوب پیشنهادی به عنوان UNPGPs عملیاتی گردید. در همان زمان، ICC اعلام کرد: «ما معتقدیم که این اصول برای تمام بازیگران، یعنی کسب و کارها، دولت‌ها و سایر ذینفعان، جهت پیاده‌سازی معیارها برای پاسخ به مسائل حقوق بشر به شکلی موثر، مفید خواهد بود.»

پیشبرد اصول راهنمای سازمان ملل متحد در شرایط فعلی

پس از گذشت هشت سال از اتخاذ UNPGPs، ICC کاملاً معتقد است که این چارچوب نقشه راه متحول‌کننده‌ای را به سوی آینده‌ای که در آن کسب و کارها می‌توانند شکوفا و کامیاب شوند، ارائه می‌دهد. ICC به طور فعال، شرکت‌های سراسر دنیا را مشغول به ترویج پیاده‌سازی UNPGPs، از جمله از طریق نشر منابع آموزشی موجود و ابزارهایی برای SMEs می‌نماید.

ICC، با این حال نگران آن است که تنها ۲۳ کشور به همراه تایلند که اخیراً این برنامه را در اکتبر سال ۲۰۱۹ (برابر با مهر ۱۳۹۸) اتخاذ کرده، برنامه اقدام حقوق بشر ملی (NAPs) را اجرایی کرده‌اند. ICC مطابق با رویکرد سه‌گانه چارچوب «راجی» از دولت‌ها می‌خواهد که تلاش‌های خود برای طراحی و اجرای برنامه‌های اقدام ملی را افزایش دهند.

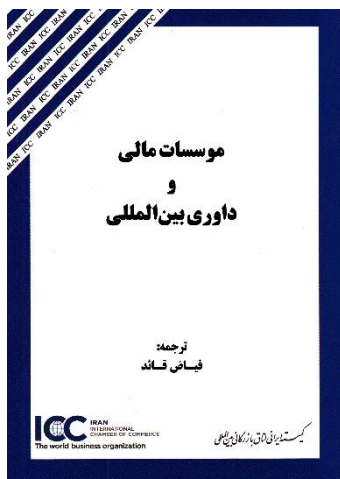
ناظر دائم ICC در سازمان ملل در شهر ژنو، «کریسپین کنروی (Crispin Conroy)» که در انجمن امسال حضور داشت، گفت: «دولت‌ها به منظور ادامه تلاش کسب و کارها در راستای حمایت از حقوق بشر، باید بخش خصوصی را در طراحی، نشر و اجرای برنامه‌های اقدام ملی مشارکت دهند.»

«ما در انجمن امسال، به دنبال همکاری سازنده با دولت‌ها هستیم تا تعهد خود را نسبت به اصول راهنمای سازمان ملل ارتقا بخشند.»

معاون رشد سبز و فراگیر ICC، «ویویان شیوای (Viviane Schivai)» در ۲۵ نوامبر (برابر با ۴ آذر ۱۳۹۸) طی جلسه‌ای درباره ابعاد فساد کسب و کار و حقوق بشر سخنرانی کرد که توسط کارگروه حقوق بشر و کسب و کار سازمان ملل سازمان‌دهی شده بود. آن جلسه بررسی کرد که چگونه دولت‌ها و کسب و کارها در زمینه حقوق بشر می‌توانند برای افزایش تلاش‌ها در راستای «ضدفساد» به عنوان بخشی از الزامات UNPGPs همکاری نمایند.

معرفی کتاب: «موسسات مالی و داوری بین‌المللی»

کمیته ایرانی ICC، کتاب «موسسات مالی و داوری بین‌المللی» را به ترجمه «فیاض قائد»، عضو سابق کمیسیون بانکی کمیته ایرانی ICC و ویراستاری «فریده تذهیبی»، دبیر کمیسیون بانکی کمیته ایرانی ICC و «حمیده برمخشد»، نماینده سابق ایران در مجمع داوران جوان اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC YAF) روانه بازار کتاب کرد.

اتاق بازرگانی بین‌المللی (ICC) از بدو تاسیس خود در سال ۱۹۱۹ تاکنون به عنوان تنها نماینده بخش خصوصی در جهان، نقش منحصر به فردی در زمینه تسریع و تسهیل مراودات تجاری در سطح بین‌المللی، از طریق تلاش در استانداردسازی سیاست‌ها و مقررات و همچنین اداره بزرگترین مرکز داوری تجاری بین‌المللی ایفا نموده است. ICC مهمترین شریک تجاری سازمان ملل متحد و آژانس‌های وابسته به آن است. صدها هزار شرکت خصوصی از کشورهای جهان عضو این نهاد هستند. این سازمان از طریق تشکیل کمیته‌های ملی، فعالیت خود را در بیش از ۹۰ کشور جهان گسترش داده است که در کشور ما، کمیته ایرانی ICC این مسئولیت را بر عهده دارد.

گسترش تجارت بین‌المللی بیش از هر چیز موجب کم‌رنگ شدن قوانین و مقررات محلی گردیده و وجود قوانین یکسان تجارت در حوزه بین‌الملل را ضروری نموده است. از طرفی همین نیاز در روند حل اختلافات ناشی از تجارت بین‌المللی نمایان بوده و به نظر می‌رسد دوران استفاده از قانون چند کشور خاص در روند رسیدگی به اختلافات به سر رسیده باشد.

کتاب پیش رو، گزارش کمیسیون داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی در خصوص موسسات مالی و داوری بین‌المللی است. بر اساس نتایج حاصله استفاده و انتظارات بخش مالی و بانکی از داوری بین‌المللی از جوانب بسیاری، منحصر به فرد و در حال تحول است. موسسات مالی در دامنه وسیعی از معاملات مالی از داوری استفاده می‌کنند، هر چند این اقدام به صورت رویه ثابت و چشمگیر صورت نگرفته است.

کمیسیون داوری و ADR اتاق بازرگانی بین‌المللی بررسی مشاهدات و تجربه موسسات مالی از داوری بین‌المللی را ضروری دانسته است. این کتاب حاصل مطالعه کارگروه کمیسیون در خصوص موسسات مالی و داوری بین‌المللی است. اعضای کارگروه حدود ۵۰ مصاحبه با موسسات مالی و مشاوران بانکی در سراسر جهان انجام دادند. مصاحبه‌ها به همراه مرور ادبیات موضوعی مربوطه، خط مشی‌های داخلی، آرای داوری مربوطه، و اطلاعات دریافتی از ۱۳ موسسه داوری، مبنای یافته‌ها و پیشنهادهای این گزارش را تشکیل می‌دهند. کارگروه به این نتیجه دست یافت که استفاده و انتظارات بخش مالی و بانکی از داوری بین‌المللی از جوانب بسیاری، منحصر به فرد و در حال تحول است. کتاب «موسسات مالی و داوری بین‌المللی» در ۸۰ صفحه و با شمارگان یک‌هزار نسخه و در قطع وزیری ترجمه و منتشر شده است.